

R. P. D. ANTONINI

D I A N A

PANORMITANI

Cler. Reg. coram S.D.N.

ALEXANDRO VII.

*Episcoporum Examinatoris, & S. Officij in
Regno Siciliae Consultoriss,*

PRACTICA

RESOLUTIONES
LECTISSIMORVM CASVVM.

EDITIO PLTIMA

Partes omnes XII. complectens;

Lectura, a quoque iterum cum Angore collata, ac plurimis
locis aucta, decretisque quibusdam Alexandri VII.
locupletata.

— 66 (+) 66 —

ANTVERPIAE.

Apud IACOSVM MEURSIUM. Anno M.DC.LXXV.

Sumptibus FLORIDI ANISION. Bibliopolis

ILLVSTRI VIRO DOMINO D.D.
LVDOVICO AB EXEA ET DESCARTIN,
in Senatu Aragonensi rerum Capitalium Consiliario, & iam diu in omnes Regis Ministros Iudici
Quæsitori, Primario apud Cæsar-Augustanos
Iuris Civilis Interpreti, Domino Villa de Baldellou, & adiacentis Territorij de Salgar, & Pi-
nella, necnon Oppidorum de Arasques,
Hostalet, & la Plana, &c.

D te, Illustris Domine, advolat Ethica,
tuo se credit patrocinio moralis Theologia; suavissimis ut qui moribus coeteros instruis, ipsam morum directricem protegas.
Quæ enim multos ad Iustitiam erudit, cui
potius, quam Tibi appenderetur, quem vel
prima invenire iuventa, prima in docendo subsellia occu-
pare, & mentes Iurisprudentiae legibus imbuere conspe-
ximus; quem proiectiori modo ætate, iura dicere, fora
regere, proq[ue] Iustitia strenue decertare concernimus? De-
buit icidem E AXE sibi adsciscere Patronum, quæ ani-
mos ita format, legibusque cōformat, ut supra cæli Axes
beatoribus sedibus inserat. Variac ergo singulos in libris,
qui evaduntur, dicādis trahant vota, vrgeant studia, hunc her-
cule, & ipsa epitomes materia fecit tuū, & vnde quaque de-
bitum dedicantis obsequium. Sed tanto dispar Moccenati
tantillum munusculū. Quid ni fatear? Arrisit tamen olim
summis virtutis donum per exiguum; quippe assueti cum Ma-
cedone cuncta, vel ab exiguitatis cancellis eruta, inditā
sibi excellentiæ, & magnitudinis prærogativâ investire.
Tibi ergo affero, & offero compendium istud, exiguum
quidem mole, præstabilē tamen resolutionum pondere.

ABBAS:

I.

ABBATES ex privilegio ab Innocentio VIII. concesso, possunt consecrare canticas, altaria, campanas, &c. non tantum ad usum suorum Ecclesiarum, sed etiam alienarum. Barbosa & 4. p. 3. tr. 2. ref. 15.

II. Privilegium quorundam Abbatum, conferendi minores Ordines etiam non subditis, modò fiat ex consensu Episcopi, esse revocatum per Trident. sess. 23. c. 10. de reform. affirmat Vasquez & 42. Negat Sanchez & 23. Imò & Abbates non benedictos, sed trieniales, id posse, docet Bruno. Quorum resolutio videtur à S. Congreg. expectanda p. 4. tr. 4. ref. 147. & p. 5. tr. 13. ref. 93. & p. 1. tr. 2. ref. 17. & 30. Sed nunc. Congregatio respondit, Abbates id non posse quoad non subditos, & approbavit Urbanus VIII. Imò neque Novitijs suis possunt eos conferre, quia hi non subsunt pleno iure Abbatii. Henriquez & 5. Qui muis hoc affirmet Layman. p. 7. tr. 11. ref. 42. & p. 11. tr. 2. ref. 17. & 30.

III. Abbatem Cistercij & quatuor primos Coabbates posse etiam nunc post Concilium Trident. suis Religiosis conferre subdiaconatum, & diaconatum ex privilegio Innocentij VIII. & hoc in praxi fieri, docet Caram. & 4. Sed contrarium docet Condit. & 4. Imò idem posse ceteros Abbates benedictos qui cum Abbat Cistercij communicant in privilegijs, docet Bruno. Ego resolutionem eius remitti ad Sac. Congreg. Nam certum est etiam Cistercienles ea potestate iam non uti. Vasquez & 1. Et quamvis illi hanc haberent, non communicaretur tamen alijs Abbatibus. p. 7. tr. 11. ref. 42. & p. 11. tr. 2. ref. 17. & 40.